

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/59/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221010025
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6221010025.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Adriány Považanovej, v trestnej veci obžalovaného D. B. a spol. za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c), d) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 26. mája 2021, o sťažnosti obžalovanej I. H. proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/9/2021 zo dňa 10.05.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovanej I. H. z a m i e t a .

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzbu obžalovanej I. H. n e n a h r á d z a dohľadom probačného a mediačného úradníka.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením sp. zn. 10T/9/2021 zo dňa 10.05.2021 samosudca Okresného súdu Veľký Krtíš podľa § 72 ods. 1 písm. e) Tr. por., § 238 ods. 4 Tr. por., § 79 ods. 3 Tr. por. ponechal obžalovanú I. H., nar. XX.XX.XXXX, vo väzbe z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a), c) Tr. por. Zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. jej väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podala obžalovaná priamo do zápisnice o jej výsluchu zo dňa 10.05.2021 sťažnosť, ktorú písomne zdôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu podaním doručeným okresnému súdu dňa 18.05.2021. Namietala, že dôvody väzby u nej pominuli, a to vzhľadom na zmenu dôkaznej situácie. V tomto smere poukázala na to, že sa súdu snažila vysvetliť rozpory v jej jednotlivých výpovediach. Dobré nepočuje, preto mohlo dôjsť závažným nezrovnalostiam medzi tým, čo bolo dokumentované v prípravnom konaní a skutočným priebehom skutkov. Závažnosť svojich vyjadrení si vôbec neuvedomovala, a túto jej obranu potvrdzuje výpoveď spoluobžalovaného D. B..

Ďalej poukázala na to, že neexistuje žiadna konkrétna okolnosť, ktorá by u nej odôvodňovala obavu z úteku, vyhýbania sa trestnému stíhaniu a pokračovania v trestnej činnosti. Na všetkých úkonoch trestného konania sa bude zúčastňovať, pričom v odpise registra trestov nemá žiadny záznam. Z trestného oznámenia, ani z výpovedí poškodeného jednoznačne nevyplýva jej účasť na skutku na rovnakej úrovni so spoluobžalovaným a aj v prípravnom konaní a v obžalobe je tento predpoklad zjavný. Z uvedených dôvodov požiadala, aby bolo napadnuté uznesenie zrušené, bola prepustená z väzby na slobodu a jej väzba bola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Na základe podanej sťažnosti krajský súd preskúmal napadnuté uznesenie a predchádzajúce konanie, pričom dospel k záveru, že sťažnosť obžalovanej nebola dôvodne podaná, pretože u nej aj v súčasnom štádiu trestného konania pretrvávajú väzobné dôvody podľa § 71 ods. 1 písm. a), c) Tr. por.

Zo spisového materiálu vyplýva, že obžalovaná bola vzatá do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 0Tp/164/2020 zo dňa 29.09.2020, z dôvodov podľa § 71

ods. 1 písm. a), c) Tr. por. Vázba u nej začala plynúť dňa 28.09.2020 o 13.50 hod. a vykonáva sa v A. a A. H. H..

Dňa 29.01.2021 pod sp. zn. Pv 348/20/6610-30 na ňu a D. B. podal prokurátor Okresnej prokuratúry D. Y. na Okresný súd D. Y. obžalobu za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c), d) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 26.09.2020 v presne nezistenom čase po zotmení v meste D. Y. na ul. T., obvinení D. B. a I. H. po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli k zarastenému priestranstvu neďaleko D. H., kde má obydlie poškodený D. Y., nar. XX. XX.XXXX, trv. bytom T. XXX/XX, D. Y., o ktorého veku vedeli a ktorý na tomto mieste žil ako bezdomovec, ku ktorému pristúpil obvinený D. B., ktorý si zo stromu vedľa matracu poškodeného odlomil haluz, ktorou viackrát udrel do oblasti hlavy, rúk a nôh poškodeného D. Y., obvinená I. H. stála vedľa obvineného D. B. a vlastnou baterkou svietila na poškodeného, následne obvinená I. H. najmenej dvakrát haluzou, ktorú jej podal obvinený D. B. udrela poškodeného v oblasti rúk, pričom ako obvinení bili poškodeného žiadali od neho peniaze a cigarety, avšak poškodený im tieto nedal, obvinený D. B. násilím otočil ležiaceho poškodeného na brucho a z jeho zadného pravého vrecka vybral peňaženku s obsahom finančnej hotovosti vo výške 300,- € v bankovkách nominálnej hodnoty 2 ks 100 €, 1 ks 50 €, 1 ks 20 €, 1 ks 10 € a asi 4

ks 5 €, doklady na meno poškodeného a to občiansky preukaz, vodičský preukaz a kartu poistenca a tak isto odcudzili rádio poškodeného zn. G., s ktorými obaja utiekli, finančnú hotovosť minuli pre vlastnú potrebu, čím poškodenému D. Y., nar. XX. XX.XXXX, trv. bytom T. XXX/XX, D. Y., spôsobili zranenia inventerované hematómy na dorse oboch rúk vpravo aj na zápästí s dobou liečby do 7 dní a škodu odcudzením peňaženky a finančnej hotovosti vo výške 300,-€.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 30.04.2021 obžalovaná požiadala prostredníctvom svojho obhajcu o prepustenie z väzby na slobodu.

Podľa § 79 ods. 2 Tr. por., policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili. Sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby podľa odseku 3. Ak v prípravnom konaní prokurátor zistí, že dôvody väzby sa zmenili, podá návrh sudcovi pre prípravné konanie na rozhodnutie o zmene dôvodov väzby. Sudca pre prípravné konanie o takom návrhu rozhodne bez meškania. Ak súd vyhlásil oslobodzujúci rozsudok, predseda senátu bezodkladne vydá príkaz na prepustenie obvineného z väzby s uvedením dôvodu prepustenia a uvedie túto okolnosť v zápisnici; takto postupuje predseda senátu aj vtedy, ak v súdnom konaní uplynula lehota väzby podľa § 76 ods. 6. Podľa § 79 ods. 3 Tr. por., obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Formálne podmienky rozhodovania o väzbe v predmetnej veci boli splnené, pričom doterajšia dĺžka trvania väzby obžalovanej zodpovedá zákonnému ustanoveniu § 76 Tr. por. Do pozornosti okresného súdu ale krajský súd dáva skutočnosť, že vo výroku nesprávne uviedol aj ust. § 238 ods. 4 Tr. por., ktoré upravuje rozhodovanie súdu o väzbe výlučne po podaní obžaloby. Uvedené pochybenie ale nepovažoval za také, ktoré by odôvodňovalo zrušenie napadnutého rozhodnutia, keďže je zrejmé, že okresný súd na podklade podanej žiadosti obžalovanej vo veci správne postupoval najmä podľa ust. § 79 ods. 3 Tr. por.

Pokiaľ ide o materiálne podmienky väzby, krajský súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že aj v súčasnom štádiu trestného konania doposiaľ zabezpečené dôkazy nasvedčujú tomu, že skutok, ktorý sa kladie obžalovanej za vinu bol spáchaný, tento skutok možno posúdiť ako konkrétny zločin a zo spisového materiálu rovnako vyplýva dôvodné podozrenie, že tento skutok spáchala ona v spolupáchateľstve s obžalovaným D. B.. Na uvedenom závere pre potreby rozhodovania nemení nič ani skutočnosť, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní zmenila výpoveď a nateraz popiera spáchanie skutku, keďže z trestnej činnosti ju usvedčujú okrem jej predchádzajúcich výpovedí aj iné doposiaľ vykonané dôkazy, vrátane výpovedí spoluobžalovaného a poškodeného. Rozpory vo výpovediach obžalovanej tak budú predmetom ďalšieho dokazovania, ale na rozhodovanie o väzbe v kontexte ostatných vykonaných dôkazov nemali vplyv.

Ani na konkrétnych dôvodoch väzby sa doposiaľ nič nezmenilo, sú rovnaké tak, ako ich ustálil okresný súd, keď rozhodoval o vzatí obžalovanej do väzby. U obžalovanej tak naďalej trvá dôvodná v zmysle § 71 ods. 1 písm. a), c) Tr. por., t. j. obava, že sa v prípade prepustenia z väzby na slobodu bude vyhýbať trestnému stíhaniu a zároveň pokračovať v trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o posudzovanie dôvodnej obavy v zmysle § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por., krajský súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaná má ako trvalý pobyt nahlásené mesto D. Y., miesto trvalého pobytu tak má u nej len evidenčný charakter. Je bezdomovkyňou a pred zadržaním sa so spoluobžalovaným bez prihlásenia zdržiavali v pivnici bez súpisného čísla. Jednoznačne tak nemá stále bydlisko a pred samosudcom relevantným spôsobom nepreukázala, že by sa v prípade prepustenia z väzby na slobodu zdržiavala na konkrétnej adrese, kde by bola súdu k dispozícii. Okrem toho za predmetnú trestnú činnosť jej v prípade uznania viny hrozí trest odňatia slobody na 7 až 12 rokov, teda trest pomerne vysoký, čo u nej obavu z vyhýbania sa trestnému stíhaniu alebo trestu len umocňuje.

Pri posudzovaní väzobného dôvodu v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., a teda obavy z pokračovania v trestnej činnosti nie je možné opomenúť závažnosť, charakter a okolnosti žalovanej trestnej činnosti. Ďalej je potrebné prihliadnuť na to, že obžalovaná bola pred vzatím do väzby bez akéhokoľvek stabilného príjmu a so spoluobžalovaným žili len z prostriedkov z príležitostných brigád spoluobžalovaného, ktorý je v predmetnej veci tiež väzobne stíhaný a z peňazí, ktoré im poskytovala jej matka, ktorá sa stará o jej 5 detí. Uvedené skutočnosti vo svojom súhrne u nej aj v tomto štádiu konania plne odôvodňujú obavu, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu bude pokračovať v trestnej činnosti, aby si takýmto spôsobom zabezpečovala prostriedky na živobytie, a to aj napriek tomu, že doposiaľ nebola súdne trestaná.

Povinnosťou krajského súdu bolo vzhľadom na obsah nálezu Ústavného súdu SR č. 67/2013-41 zároveň skúmať, či účel väzby nemožno dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka. V tejto súvislosti aj krajský súd dospel k záveru, že v posudzovanom prípade zatiaľ nie je možné účel útekovej a preventívnej väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka, a to s ohľadom na povahu prejednávaného prípadu, berúc do úvahy závažnosť, charakter a okolnosti žalovanej trestnej činnosti, ako aj s prihliadnutím na doterajší život obžalovanej, na základe ktorých skutočností je možné vyvodiť záver, že dohľad probačného a mediačného úradníka by u nej dostatočne neeliminoval obavu z jej konania v zmysle § 71 ods. 1 písm. a), c) Tr. por.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že sťažnosť obžalovanej podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol ako nedôvodnú.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.